

[Bækgaard.]

Forslaget kan derfor ikke gaa alene, men er knyttet sammen med det efterfølgende, det, som giver Ministeren Bemyndigelse til at regulere Svineproduktionen ved en Ordning, som er truffet af Ministeren i Forbindelse med Landbrugsorganisationerne. Medens Kornloven tidligere har hvilet i sig selv, bortset fra det eventuelle Tilskud fra Staten, som sidste Aar blev temmelig stort, kan den altsaa ikke denne Gang gaa alene, for saa vilde den blive alt for haard mod det kornkøbende Landbrug, Husmandsbrug og mindre Gaardbrug paa de daarlige Jorder. De Millioner, som Afgiften tidligere gav, suppleret med Statens Tilskud til Kornfonden, og som fordeltes til de mindre Brug, gav gennemsnitlig nogenlunde Erstatning for Fordyrelsen af det Korn, som disse Landbrugere skulde købe. Nu er derimod intet Erstatningsbeløb garanteret. Statens Garanti er forsvundet. Om der bliver nogen Afgift, ved man ikke, men med de nuværende Kornpriser bliver der i alt Fald ingen. Erstatningen skal altsaa gives gennem den anden Lov. Om denne anden Lov saa giver den fornødne Erstatning, bliver det næste Spørgsmaal. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, idet en af mine Partifæller vil omtale Svinereguleringen. Jeg skal kun sige, hvad den højtærede Minister allerede har nævnt, at Erstatningen skal ligge i en forholdsvis større Korttildeling til de mindre Landbrugere. Dette er ogsaa berettiget i Betragtning af den Usikkerhed, som gør sig gældende med Hensyn til Kornloven, der ikke er fyldestgørende alene. Hvorvidt saa den Maade, hvorpaa Erstatningen ydes, er rigtig eller ikke, skal jeg ikke udtale mig om; det er ogsaa et Omraade, som er overladt til Ministeren i Henhold til den i Loven indeholdte Bemyndigelse.

En tredie Ændring er Forhøjelsen af samtlige Kornpriser med 1 Kr. pr. 100 kg, bortset fra Forhøjelsen paa Rug, som andrager 2 Kr. Om denne Forhøjelse kan dække den Stigning i Driftsudgifterne, der har fundet Sted, siden den første Kornlov blev vedtaget, er vel tvivlsomt. Dersom vi lægger Produktionsprisen til Grund — og hvorfor skulde vi ikke det? —, tror jeg ikke, at den foreslaaede Pris er tilstrækkelig høj. Men naar man skal ind paa at fastsætte en saadan Mindstepris, har de mindre Landbrugere, som skal købe Korn, et naturligt Krav paa at faa nogen Erstatning for de øgede Udgifter, som bliver dem paaført. Jeg skal, som sagt, ikke gaa nærmere ind paa en Drøftelse af, hvorvidt den fastsatte Pris

er passende eller ikke, men den Erstatning, som man altid har været enig om at yde det kornkøbende Landbrug, er altsaa ikke sikret gennem dette Lovforslag, saa alene af den Grund er det vanskeligt at udtale sig om Sagen som Helhed.

Mit Parti har stemt for de tidligere vedtagne Kornlove, men de kunde ogsaa hvile i sig selv. Det kan denne som sagt ikke, den fremtræder nærmest som et Supplement til Bestemmelserne i den foreslaaede Svineregulering, og under Hensyn til det Forhold, hvori disse to Lovforslag staaar til hinanden, maa vi forbeholde os vor Stilling ved Afslutningen af Forhandlingerne.

Johs. Clausen: Saa længe Danmarks Baconeksport er kontingenteret, og saa længe denne Kontingentering kun tillader Eksport af 3,8 Millioner Svin aarlig imod en Eksport paa 7,6 Millioner, da Produktionen var oppe paa sit højeste, maa Danmark selvfølgelig rationere sin Produktion af Bacon, som er vor baade største og værdifuldeste Eksportartikel. Alle er vel ogsaa enige om, at en saadan Rationering, der griber dybt ind i Landbrugerhervets Produktion og Omsætning, nødvendigvis maa ske over Staten gennem en Bemyndigelseslov, og det er det, der har givet Anledning til Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag om Regulering af Svineproduktionen. Det er paa det nærmeste enslydende med den gældende Lov, og mit Parti vil ikke modsætte sig, at det ophøjes til Lov.

Mit Parti ser saaledes paa det, at det er bedst, at Reguleringen finder sin Afgørelse i en kompetent Forsamling af Landbrugets Organisationer og ledende Mænd. Den højtærede Landbrugsminister sagde for et Øjeblik siden, at Ordningen medfører et saa stort Indgreb i Produktionen og Omsætningen, at det vilde være en Ulykke, om Landbruget ikke selv kunde blive enig derom. Det Standpunkt indtager mit Parti ogsaa. Uden at vi vil forpligte os til i alle Enkeltheder at godkende et Rationeringsgrundlag, som Landbrugets Organisationer er blevet enige om, erkender vi, at det er meget ønskeligt, om Landbrugets Tillidsmænd i de forskellige Organisationer selv kan finde Grundlaget for en Fordeling.

Hverken i det andet høje Ting eller ude omkring i Landet er det selve Lovforslaget, men derimod de til Lovforslaget knyttede Bemærkninger, som har været Genstand for en, man kan vel sige voldsom og skarp Diskussion. Den Bemyndigelse, som Lovforslaget gaar ud paa at give Mini-